

אבן טוען. מפרש צירושלמי כסם שהאבן אינה יכולה לימחות קך איז יכולים להתפלל על רוב טובה: **שם** דמיהן.
לקמן ג' גבי עסקא דרב ספרא אפרש צע"ה: **עד כאן לא פריגי אלא** בגשתמש בהן. לאו דוקא נשתמש להם נשתמש לר"ע נמי חייב צאחירותן כיון דלדידיה אסור להשתמש א"כ הוי שולא יד צפקדון ואפילו החזיר איז צכך כלום דהא ר"ע סגר צפרק המפקד (לקמן דף מג): דצענן דעת צעלים אלא ודאי נשתמש לאו דוקא כדפרישית אלא צככר שמוש שמוטר להשתמש קאמר דלרבי טרפון דלית ליה דמוטר להשתמש חייב צאחירותן דצההוא הנאה דאי מיתרמי ליה זניא שקיל להו חזין צבו הוי עלייהו סומר צכר ולר"ע דלסור להשתמש צבן פטור אבל אס לא היה מותר להשתמש היה פטור לכ"ע והיינו כרצנה: והוי

קח א ב מ"י פ"ג מהל' גולה ואבדה הלכה ט סמג עשין עד טו"ש ח"מ ס' רסו טעף ג: קב ג מ"י שם ה"ל ט סמג ט: ק"ד מ"י שם ה"ל ג טו"ש ח"מ ס' רסו טעף ה: ק"א ה' מ"י שם ה"ל ג טו"ש ח"מ ס' רסו טעף ו: ק"ב ז מ"י שם הלכה ד טו"ש ח"מ ס' ה' ק"ג ח טו"ש ח"מ ס' טעף ט: ק"ד ט מ"י פ"ג מהל' גולה ואבדה ה"ל טו סמג ט טו"ש ח"מ ס' רסו טעף ט: ק"ו י ב מ"י שם ה"ל ח טו"ש ח"מ ס' טעף ט: ק"ז מ מ"י שם ה"ל ט טו"ש ח"מ ס' טעף ט: ק"ח ג מ"י שם ה"ל טו טעף ט: ק"ט ז מ"י שם ה"ל ט טעף ט: ק"כ טו"ש ח"מ ס' טעף ט: ק"כא ט מ"י שם ה"ל ט טעף ט: ק"כב טו"ש ח"מ ס' טעף ט: ק"כג טו"ש ח"מ ס' טעף ט: ק"כד טו"ש ח"מ ס' טעף ט: ק"כה טו"ש ח"מ ס' טעף ט: ק"כז טו"ש ח"מ ס' טעף ט: ק"כח טו"ש ח"מ ס' טעף ט: ק"כט טו"ש ח"מ ס' טעף ט: ק"ל טו"ש ח"מ ס' טעף ט: ק"לא טו"ש ח"מ ס' טעף ט: ק"לב טו"ש ח"מ ס' טעף ט: ק"לג טו"ש ח"מ ס' טעף ט: ק"לד טו"ש ח"מ ס' טעף ט: ק"לה טו"ש ח"מ ס' טעף ט: ק"לז טו"ש ח"מ ס' טעף ט: ק"לח טו"ש ח"מ ס' טעף ט: ק"לח טו"ש ח"מ ס' טעף ט: ק"לט טו"ש ח"מ ס' טעף ט: ק"לס טו"ש ח"מ ס' טעף ט: ק"לס טו"ש ח"מ ס' טעף ט: ק"לס טו"ש ח"מ ס' טעף ט:

(ז) אסי להחלופי צשני. שמה יש שהוא סבור שאמר רגל שני: אודיא דדיני. כלי מלא זהובים: וזו היא ששינו. במסכת תענית (דף יט.) צחונו המעגל: לאו וראו אס נמהס אבן טוען. אס נכסת בגשמים שצבה הגשמים למעלה הימנו יש גשמים יותר מדאי ואחפלל עליהם שילכו: **חיישין לרמאי.**

אתיא לחלופי בראשון הא קא אתי רגל שלישי ת"ר בראשונה כל מי שצמא אבירה היה מכריז עליה שלשה רגלים ואחר רגל אחרון שבעת ימים כדי שילך שלשה ויחזור שלשה ויכריז יום אחד "משחרב בית המקדש שיבנה במהרה בימינו התקינו שיהו מכריזים בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ומשרבו האנסים התקינו שיהו מודיעין לשכיניו ולמוודעיו ודיו מאי משרבו האנסין דאמרי אבירתא למלכא רבי אמי אשבח אורייתא דדיני חזייה הווא (ב) בר נש דקא מירתת א"ל זיל שקול לנפשך דלאו פרסאי אגן דאמרי אבירתא למלכא ת"ר

אבן טוען היתה בירושלים כל מי שאבדה לו אבירה גנפה לשם וכל מי שצמא אבירה גנפה לשם זה עומד ומכריז וזה עומד ונותן סימוני ונוטלה וזו היא ששינו (ז) צאו וראו אם נמחת אבן הטוען: **מתני'** אמר את האבירה ולא אמר סימניה לא יתן לו והרמאי אע"פ שאמר סימניה לא יתן לו שנאמר ועד דרוש אחיך אותו עד שתדרוש את אחיך אם רמאי הוא אם אינו רמאי: **גמ'** אתמר רב יהודה אמר אבירתא מכריז ור"ג אמר גלימא מכריז רב יהודה אמר אבירתא מכריז דאי אמרת גלימא מכריז חיישינן לרמאי ר"ג אמר גלימא מכריז לרמאי לא חיישינן דא"כ אין לדבר סוף תנן אמר את האבירה ולא אמר את סימניה ה"ז לא יתן לו אי אמרת בשלמא אבירתא מכריז הא קמ"ל אע"ג דאמר גלימא כי לא אמר סימנין לא מהדרין ליה אלא אי אמרת גלימא מכריז אמר איהו גלימא ואמר איהו גלימא צריכא למימר כי לא אמר סימנין לא מהדרין ליה אמר רב ספרא לעולם גלימא מכריז אמר איהו גלימא ואמר איהו סימנין ומאי לא אמר את סימניה לא אמר סימנין מובהקין ידה: והרמאי אע"פ שאמר את סימניה ה"ז לא יתן לו: ת"ר בראשונה כל מי שאבדה לו אבירה היה נותן סימניו ונוטלה משרבו הרמאין והתקינו שיהו אומרים לו צא והבא עדים דלאו רמאי את וטול כי הא דאבוה דרב פפא אירכס ליה חמרא ואשבחוה אתא לקמיה דרבה בר רב הונא אמר ליה זיל אייתי סהדי דלאו רמאי את וטול אזל אייתי סהדי אמר להו ידיעותן ביה דרמאי הוא אמרו ליה אין אמר להו אנא רמאה אנא אמרו ליה אנן לאו רמאי את קאמרינן אמר רבה בר רב הונא הסתברא לא מיתיה איניש חובתא לנפשיה: **מתני'** ככל דבר שעושה ואוכל יעשה ויאכל ודבר שאין עושה ואוכל ימכר שנאמר והשביתו לו ראה היאך תשיבונו לו מה יהא בדמים ר"ט אומר ישתמש בהן לפיכך אם אברו צחייב באחריותן: **גמ'** ולעולם אמר רב נחמן אמר שמואל עד י"ב חדש תניא נמי הכי לכל דבר שעושה ואוכל כגון פרה וחמור מטפל בהן עד י"ב חדש מכאן ואילך שם דמיהן ומניחן פעגלים וסייחין מטפל בהן שלשה חדשים מכאן ואילך שם דמיהן ומניחן פעגלים וסייחין מטפל בהם שלשים יום מכאן ואילך שם דמיהן ומניחן פעגלים וסייחין גסה תניא נמי הכי יתרנגולת ובהמה גסה מטפל בהן שנים עשר חודש מכאן ואילך שם דמיהן ומניחן עגלים וסייחין מטפל בהן ל' יום מכאן ואילך שם דמיהן ומניחן קשיא עגלים וסייחין שטיפולו מרובה משכרו מטפל בהן שלשה ימים מכאן ואילך שם דמיהן ומניחן קשיא עגלים וסייחין והא דפטומא אווזין ותרנגולין אווזין ותרנגולין נמי לא קשיא (ה) הא ברב רבי הא בוטרין: ושאינו עושה ואוכל: תנו רבנן והשביתו לו ראה היאך תשיבונו לו שלא יאכיל עגל לעגלים וסיחין לאווזין ותרנגולין לתרנגולין: מה יהא בדמים רבי טרפון אמר ישתמש וכו': עד כאן לא פליגי אלא

תורה אור השלם

1 ואם לא קרוב אִחִיךָ אֶלְיָךְ וְלֹא יָדָעְתָּ וְאֶסְפוּהוּ אֶל תוֹךְ בֵּיתְךָ וְהִיָּה עִמָּךְ עַד דָּרֹשׁ אֶחָיִךְ אֹתוֹ וְהִשְׁבִּיתוֹ לוֹ: דברים כב ב

הגהות הגר"א

[א] רש"י ד"ה רכבי כו'. ג"כ אצל רמב"ם פי' להפך וכן ג"כ בשם ר"ס:

לעזי רש"י

אנשמיטרא א' [א]אינטיורימיטרא"א. להחטקס.

מוסף רש"י

ראה היאך תשיבונו לו. שיהא בו השנה, שלא יאכל צבאך כדי דמיו ותגנבם ממנו (ודברים כב ב).

רבינו הגאול (המשך)

רמאי. ופשיטין ולא מיתיה איניש חובה לנפשיה כדאבוה דרב פפא. תלמוד ארץ ישראל שמע סימניה בהאי כנישתא ואזל לכנישתא אחרתי יהיב סימניה זהו רמאי וכן כיצא בו: **מתני'** כל דבר שעושה ואוכל יעשה ואוכל אוימא עד י"ב חודש תניא נמי הכי כל דבר שעושה ואוכל כגון פרה וחמור מטפל בהן כל י"ב חדש מכאן ואילך שם דמיהן ומניחן עגלים וסייחין אם יכולין לרעות מטפל בהן ג' חדשים. אווזין ותרנגולין גדולים מטפל בהן ל' יום. ותניא אחריתי ותרנגולת ובהמה גסה י"ב חדש וכל דבר שטיפולו מרובה משכרו ג' ימים. ושאינו עושה ואוכל ימכר שנאמר והשביתו לו ראה היאך תשיבונו לו. שלא יאכיל עגל לעגלים. פי' לא תמכור עגל היום

רבינו הגאול

הגשמים וכו'. והנה מלך ט"ו ימים היא. ואסיקא לא שנא מקדש ראשון ולא שנא מקדש שני לא הטרחה באבירה יותר מדאי ת"ר התרבו בית המקדש התקינו להיות מכריזין בכנסיות ובתי מדרשות משרבו האנסין שאומרין אבירתא למלכא התקינו שיהא מודיע המוצא לשכניו ולמוודעיו ודיו. פי' מהסם מתיירא. ת"ר אבן הטוען היתה בירושלים כל מי שאבדה לו אבירה גנפה לשם וכו' פי' אבן גבוהה היתה בירושלים והיה כל מוצא אבירה עולה עליה ומכריז וזו היא ששינו כפרק סדר תעניות השני אמר להן חזני המעגל צאו וראו אם נמחת אבן הטוען. אבקש רחמים שיפסקו הגשמים: **מתני'** אמר את האבירה ולא אמר את סימניה. אוקמה רב ספרא אליבא דרב נחמן דאמר גלימא מכריז (ז) ובאמר האבירה וסימניה ומאי לא אמר סימניה דקאמר במתני' לא אמר סימנין מובהקין ידה. וסוגיין בעינן דיחוב סימנין מובהקין והוא דאית סהדי דליתיה

(ז) אולי י"ל בלאמר.